

- 2) форми здійснення розгляду скарг громадян (усна та письмова);
- 3) форми, що використовуються при реалізації дисциплінарного провадження (створення комісії для проведення службового розслідування, видання наказу про відсторонення від виконання посадових обов'язків у зв'язку з проведенням службового розслідування, видання наказу про накладення дисциплінарного стягнення та інші);
- 4) форми реалізації провадження з оскарження правових актів (проведення перевірки, видання наказу про скасування правового акту та інші);

- додаткові:

- 1) видання правових актів з організації діяльності правоохоронних органів;
- 2) видання індивідуальних актів управління:
 - а) внутрішньоуправлінські (про призначення працівника на посаду, про покладення обов'язків на працівника чи підрозділ, про відрядження особи та інші);
 - б) зовнішньоправоохоронні (про проведення відпрацювань, про зобов'язання вчинити певні дії тощо);
- 3) здійснення інших юридично-значимих дій (проведення нарад, перевірок, планування, матеріально-технічні операції та інші).

Дана класифікація є узагальненою та не відображає всього різноманіття форм адміністративно-юрисдикційної діяльності правоохоронних органів. Вони варіюються в залежності від виконуваних завдань, виду правоохоронного органу, обстановки та обставин події тощо.

Література

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст. 379
2. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII// Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992. – № 27. – Ст. 382.
3. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII// Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 2-3, ст. 12

І. Г. ЯНЧЕВСЬКИЙ

Харківський апеляційний адміністративний суд

СТАНОВЛЕННЯ СЛУЖБИ СУДОВОЇ ОХОРОНИ

Реформування судової системи в Україні відбувається в надзвичайно складних умовах триваючого збройного конфлікту на сході країни та супутніх такому явищу низки соціальних, матеріальних, демографічних та політичних негараздів. В правоохоронній діяльності держави проводяться системні зміни, в процесі котрих деякі відносини дерегулюються,

змінюються, утворюються нові. Інколи в таких умовах виникає таке становище, коли введення нових положень гальмується за різних об'єктивних обставин, а попередні положення вже не діють. Складне становище склалося на сьогоднішній день й в запровадженні та становленні Служби судової охорони.

З прийняттям Закону України «Про Національну поліцію» [1] були внесені зміни в Закон України «Про судоустрій і статус суддів» [2] від 7 липня 2010 року № 2453-VI, (а саме, обов'язки щодо забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах, покладалися на підрозділи відомчої воєнізованої охорони). Було встановлено, що Державною судовою адміністрацією України, за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, повинні були утворюватися підрозділи відомчої воєнізованої охорони, на які покладалися обов'язки стосовно підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорона приміщень суду, органів суддівської системи, виконання функцій щодо державного захисту суддів, працівників суду, забезпечення безпеки учасників судового процесу. Працівникам підрозділу відомчої воєнізованої охорони, під час виконання службових обов'язків надавалося право користуватися вогнепальною зброєю та спеціальними засобами в порядку і відповідно до вимог, визначених законом.

Проте 9 листопада 2015 року Кабінет міністрів України приймає Постанову за № 906 «Про забезпечення охорони судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз», якою було встановлено, що тимчасово, на період до початку виконання в повному обсязі повноважень відомчою воєнізованою охороною Державної судової адміністрації, охорона судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз здійснюється підрозділами Національної гвардії та Національної поліції [3].

Разом з тим 2 червня 2016 року, в новій редакції, приймається Закон України «Про судоустрій і статус суддів» [4], в котрому підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення безпеки учасників судового процесу покладалося на Службу судової охорони.

Служба судової охорони повинна була утворюватися та діяти відповідно до Положення, затвердженого Вищою радою правосуддя за поданням Державної судової адміністрації України, після консультацій з Міністерством внутрішніх справ України.

Працівникам Служби судової охорони під час виконання службових обов'язків надане право застосовувати зброю, заходи фізичного впливу та спеціальні засоби в порядку та випадках, визначених законами України «Про Національну поліцію» та «Про охоронну діяльність».

Законом було також встановлено, що тимчасово, на період до

початку виконання в повному обсязі повноважень Служби судової охорони, підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення безпеки учасників судового процесу здійснюється підрозділами Національної поліції України та Національної гвардії України.

Цим Законом на Державну судову адміністрацію було також покладено обов'язок забезпечити виконання в повному обсязі Службою судової охорони повноважень, передбачених цим Законом, не пізніше 1 січня 2018 року.

26 грудня 2016 року на спеціальному засіданні Вищої ради юстиції було прийнято рішення про затвердження разом з Міністерством внутрішніх справ України розроблено Державною судовою адміністрацією України Тимчасовий порядок забезпечення охорони судів, органів та установ системи правосуддя, а також підтримання громадського порядку в них [5].

Фактично сьогодні функцію охорони приміщень судів та судових установ здійснюють правоохоронні органи, як це й було до набрання чинності Закону України «Про Національну поліцію», що дає привід до роздумів, щодо доцільності витрати бюджетних коштів для запровадження Служби судової охорони.

Література

1. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII // Відомості Верховної Ради . – 2015. – № 40-41. – ст. 379.
2. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 7 липня 2010 року № 2453-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 41-42. – № 43. – № 44-45. – ст. 529
3. Про забезпечення охорони судів, інших органів та установ судової системи, а також установ судових експертиз: Постанова Кабінету міністрів України від 9 листопада 2015 р. № 906 [Електронний ресурс] – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/906-2015-п>.
4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 31. – ст. 545.
5. Тимчасового порядку забезпечення охорони судів, органів та установ системи правосуддя, а також підтримання громадського порядку в них [Електронний ресурс] – Режим доступу http://www.vru.gov.ua/legislative_acts/25.